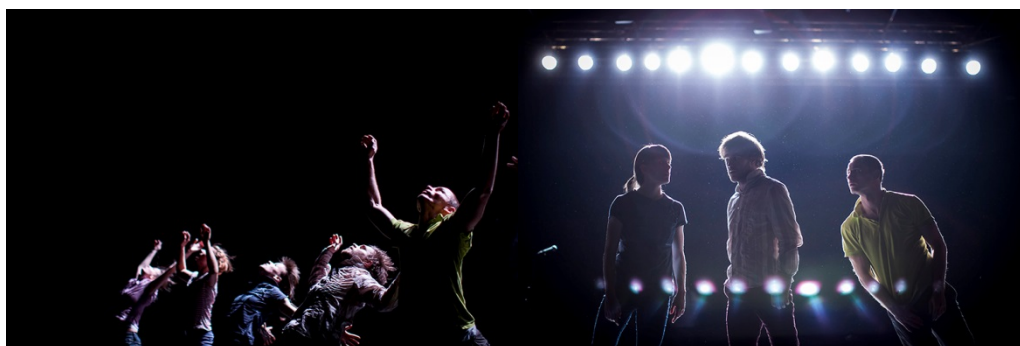

VerTeDance / Jiří Havelka:
KOREKCE / *Correction*
Taneční inscenace roku 2014 /
Dance Piece of the Year 2014

Premiéra: 4. února 2014

First Night: February 4, 2014

Trailer: https://www.youtube.com/watch?v=A_zWrnwWYG4

Záznam celé inscenace naleznete zde / *Find the full lenght recording here:*

<https://vimeo.com/86396264>, heslo/password: tereza07

Pojďme na chvíli zažít slast z nesvobody. Slast spoutání a určenosti, kde není pochyb. Kde vše, co se na maličké ploše odehraje, je výjimečné, křehké a drahocenné.

Nesvoboda. Něco, čeho se bojíme. Nemožnost rozhodnout se jakkoli. Odejít když chci, kam chci a s kým chci. Dělat cokoli. Pocit širého nepřehlédnutelného oceánu možností, které nás lákají, ale jsou nám odepřeny.

Co je nesvoboda víme, ale víme, co je to svoboda? Jak v ní najít klid? Čím to, že možnost neomezeného výběru paralyzuje naši schopnost se proněco rozhodnout, nečemu uvěřit a skutečně se pro to nadchnout? Dosáhnout konkrétního cíle, který stojí v mlze tak blízko před námi.

Ta únava z neustálého hledání cíle.

Představení volně navazuje na projekt Naučená bezmocnost. Site specific, který vznikl v suterénu budovy ORCO.

Režie: **Jiří Havelka**

Choreografie a tanec: **Veronika Kotlíková, Tereza Ondrová, Martina Hajdyla Lacová, Karolína Hejnová, Robo Nižník, Jaro Ondruš, Petr Opavský**

Scéna a kostýmy: **Dáda Němeček**

Světelný design: **Katarína Ďuricová**

Hudba: **Clarinet Factory**

Produkce: **VerTeDance o.s.**

Za podpory: **Magistrát hlavního města Prahy, Ministerstvo kultury ČR, Nadace život umělce, METROSTAV a.s., Tanec Praha / Ponec - divadlo pro tanec, Čtyři dny o.s. a ALT@RT o.s.**

Let's indulge in lack of freedom, if only for a while. The pleasure of confinement and predetermination, erasing all doubts. The situation where all that takes place despite the limited space is exceptional, fragile and precious.

Lack of freedom. Something we fear. The impossibility to take a decision. To leave when we want to leave, wherever we want to go with whomever we want to. To do whatever we want to. Seeing an immense ocean of possibilities that remain forbidden to us.

We are very well aware of what is lack of freedom. But do we know what freedom is? How to find inner peace within freedom? How come the possibility of unlimited choices paralyses our capacity to make a decision, to truly believe in something, to be truly impassioned? To reach a palpable goal that is standing right in front of our eyes in the haze. The fatigue arising from the incessant search for the goal.

The piece is a loose sequel to the project *Trained Helplessness*, a site-specific created in the basement of the ORCO building in Prague.

Directed by: **Jiří Havelka**

Choreography and dance: **Veronika Kotlíková, Tereza Ondrová, Martina Hajdyla Lacová, Karolína Hejnová, Robo Nižník, Jaro Ondruš, Petr Opavský**

Costume and Scene Design: **Dáda Němeček**

Light Design: **Katarína Ďuricová**

Music: **Clarinet Factory**

Produced by: **VerTeDance o.s.**

Supported by: **City of Prague, Ministry of Culture of the Czech Republic, Foundation život umělce, METROSTAV a.s., Tanec Praha NGO / Ponec - The Dance Venue, Čtyři dny o.s. and ALT@RT o.s.**

Z recenzi:

(...)Výchozí bod zůstává stejný. Nesvoboda a bezmoc jsou klíčovými tématy i pro **Korekci**. Už tu ale nejde o příběh vězeňkyně z padesátých let. Jde o nás, běžné lidi 21. století, kteří žijí spoutaní svou prací, vztahy, okolnostmi, svými strachy. Jediný, kdo nás může pustit „na volno“, jsme my sami. Proč to neuděláme? Je to tak těžké? Dochází nám vůbec naše nesvoboda? Anebo raději zůstáváme v sevření, než abychom se museli se svobodou potýkat a převzít zodpovědnost za svá rozhodnutí? (...)

Oproti melancholické a drsné *Naučené bezmocnosti* je *Korekce* v humoru a lehkosti více „havelkovská“. Postavám se můžeme smát. Když se snaží překonat svůj úděl, padají na zem a nesmyslnými pohyby se úpěnlivě snaží vstát v souladu s heslem, proč to dělat jednoduše, když to jde složitě, nebo když se vzájemně pošťuchují se zlomyslností komiksových figurek. Choreografie je navzdory neměnnému postavení figur v jedné linii velmi invenční a akční. Performeři nevyužívají jen skvěle zvládnutého pohybu, ale i mimiku. Havelka přináší na

scénu divadelní hravost i básnickou poetiku, kterou si s sebou nese již od studií na Katedře alternativního a loutkového divadla. (...)

Korekce není tak emocionálně agresivní, jako byla *Naučená bezmocnost*. Je civilnější. O to víc se nás však může dotknout. Kdo z nás nemá někdy pocit, že by se chtěl z nějakých těch bot uvolnit a běžet a běžet.

Markéta Faustová, Taneční zóna

(...) *The initial point remains the same. Lack of freedom and helplessness are crucial topics of Korekce as well. But it is not about a story of a convict from the 50's anymore. It is about us, common people of the 21st century, people who are bounded by their work, relationships, circumstances and their fears. The only one who can set us free is us. Why won't we do it? Is it that difficult? Do we even realize this lack of freedom? Or do we prefer being grasped, rather than face the freedom and take responsibility for our decisions? (...)*

Korekce contrary to melancholic and rough *Naučená bezmocnost*, is more “Havelka-like” in its humor and easiness. We can ridicule the characters. They fall on the ground when trying to overcome their deal, then with preposterous motions try to stand up, consistent with the motto “why do it the easy way, when you can make it difficult”, or when they poke each other with malice of comic book figures. In spite of fixed alignment of characters in one line, the choreography is very creative and vivid. Performers use not only brilliantly mastered motion, but mimics as well. Havelka brings theatrical playfulness and lyrical poetics on the scene, which he bears since his studies at the Department of Alternative and Puppet Theatre. (...)

Compared to Naučená bezmocnost, Korekce is not that emotionally aggressive, in fact it is more civic. This however makes it prone to be touching. Who wouldn't want to, from time to time, strip ones shoes off and run, and run.

Markéta Faustová, Taneční zóna

(...)Dynamika choreografie se od statického počátku zvyšuje, rozrůstá. Tanečníci se před námi objeví jako osaměle stojící postavy, ale postupně se dostávají do interakce, která se vyvíjí a stupňuje. Pohled, dotyk, atak. Jako kdyby poznávali svou sílu, schopnost ovlivnit, schopnost vyvést (doslova) z rovnováhy i schopnost poskytnout oporu. Kouzelná je především první část, kdy se tanečníci pomalu rozkrývají jako obří metronomy a zjišťují, jak rozmanitě mohou využít jednoduchý impulz. Působivá je i scénka s předáváním banánu, jakési primitivní zobrazení solidarity. (...)

Není zde vězňů a ovládaných, všichni jsou poslušní síle, která je spoutala zvenčí a udržuje status quo tak jako společnost se svými ideologiemi. Všichni jsou si vědomi vnějšího omezení, přesto když se jeden pokusí vymanit z pout, druhý mu v tom okamžitě chce zabránit a rozpoutá se boj. Není to podobné, jako když se jedinec snaží prolomit společenská tabu? Ačkoli je většina situací humorná, k čemuž přispívají i vzájemné pohledy interpretů, které zračí celou škálu emocí od překvapení, zvědavosti, vyčkávání, tak groteskních v kontextu této absurdní situace, podtext je o něco vážnější. Publikum se směje, ale tak trochu také sobě.

Lucia Kocourková, Opera Plus

(...) The dynamics of the choreography increases and grows from the static beginning. The dancers show up as figures standing alone, but gradually entangle in interaction, which develops and escalates. A look, a touch, an attack. It is as if they were getting to know their power, their ability to influence, their ability to put out of balance (literally) and their ability to provide support. The first part is especially magical, as the dancers slowly reveal themselves as enormous metronomes, and discover how variably they can use a simple impulse. As some primitive depiction of solidarity, the scene of giving a banana is also impressive. (...)

There are no warders nor manipulated, everyone is obedient under the force, which has tied them from the outside and keeps status quo, the same way it keeps society with its ideologies. Everyone is aware of the external restrictions, still if one tries to throw off the shackles, someone else will immediately want to stop him, inevitably a battle will begin. Is it not similar to an individual trying to break social taboos? Although the situation is somewhat funny, owing to expressions and looks of the interpreters, which reflects all sorts of emotions such as surprise, curiosity, waiting, so grotesque in context of this absurd situation, the undertone is somewhat more serious. The audience is laughing, but ridiculing themselves a little bit as well.

Lucia Kocourková, Opera Plus

VerTeDance

Taneční skupina VerTeDance vznikla v roce 2004. Uskupení tvoří tanečnice a choreografky Veronika Kotlíková a Tereza Ondrová (Tanečnice roku 2010) a světelný designér a technický šéf divadla Ponec Pavel Kotlík. VerTeDance doposud vytvořili projekty: Průzor hrdlem (2002), Kruh II (2004), Tichomluva – Neočekávaný chod (2005), The Brave (2006), Beneath the Silence (2005) ve spolupráci s CobosMikaCompany, Třiačtyřicet slunce západů (2007), sitespecific Tour du Café au lait (2007), Jaja a Papus (2009), Dance of Canis Lupus (2009) ve spolupráci s belgickým choreografem Thomasem Steyaertem, Případy doktora Toureta v režii Anny Polívkové (2009), Emigrantes (2010),

Transforma (2010) v choreografii Mayi Lipsker, Found and Lost (2011) v choreografii Charlotty Öfverholm, Kolik váží vaše touha? (2011), Simulante Bande (2012), Boxteska (2012) a Naučená bezmocnost (2013).

Domovskými scénami VerTe jsou divadla Ponec a Archa; svá představení uvádí skupina pravidelně jak v českých regionálních městech, tak v zahraničí: ve Velké Británii, na Slovensku, v Německu, Belgii, Rusku, Rumunsku, Rakousku, Polsku, Maďarsku, ve Švédsku, na Ukrajině ad. V lednu 2014 se soubor poprvé představil ve Spojených státech amerických.

VerTeDance jsou jedinou českou skupinou, která získala třikrát nejprestižnější ocenění v oblasti v současného tance – cenu za Taneční inscenaci roku, a to v roce 2005 (Tichomluva), 2012 (Kolik váží vaše touha?) a 2014 (KOREKCE).

*The dance group **VerTeDance** – has been active on the Czech dance scene since 2004. Its members are Veronika Kotlíková and Tereza Ondrová (winner of the Dancer of the Year 2010), dancers, choreographers, and teachers, and Pavel Kotlík, a light designer and technical director of the Ponec theatre. They have created the following projects: Through the Bottle Neck (2002), Circle II (2004), The Silent Talk-Unpredictable Course (2005), The Brave (2006), Forty-Three Sunsets (2007), a site-specific project entitled Tour du Café au Lait (2007), Beneath the Silence (2005, ch.: CobosMikaCompany), Dance of Canis Lupus (2009, ch.: Thomas Steyaert /BEL/), Jaja and Papus (2009), The Cases of Dr. Touret (2009, d.: Anna Polívková), Emigrantes (2010), Transforma (2010, ch.: Maya Lipsker /ISR/), Found & Lost (2011, ch.: Charlotta Öfverholm /SWE/), What Is The Weight Of Your Desire? (2011) and Simulante Bande (2012). VerTe's "home stage" is the Ponec theatre. The company has, however, presented its productions in Czech regional cities and towns as well as in Germany, Belgium, Great Britain, Ukraine, Romania, Poland, Hungary and others. VerTeDance is the only Czech dance group to win three times the most prestigious award in the field of contemporary dance: the Dance Piece of the Year award. They won it in 2005 for The Silent Talk-Unpredictable Course, in 2012 for What is the Weight of Your Desire? And in 2014 for Correction.*

Jiří Havelka

Režisér, autor a herec žijící a tvořící převážně v Praze. V roce 2003 absolvoval DAMU, obor režie alternativního a loutkového divadla v ateliéru Jana Schmida. Není proto divu, že svou divadelní práci od začátku zaměřuje na kolektivní improvizaci jako metodu tvorby originálních autorských inscenací. Jeho hry často leží na pomezí činoherního a alternativního, až pohybového či výtvarného divadla. Z počátku je spojen především s pražským Studiem Ypsilon, kde s generačně spřízněnou částí souboru vytvořit řadu tematicky navazujících autorských inscenací, z nichž největší pozornost vzbudila retro jízda do dětství **1203 aneb není mi smutno** (2002), dále originální divadlo o divadle **Drama v kostce** (2005 - nominace na Cenu divadelních novin) a časově experimentální **Kam vítr tam pláží** (2008 - nominace na Cenu Divadelních novin v kategorii Alternativní divadlo), která přenáší windsurfing na jeviště. V roce **2008** získal **cenu Alfreda Radoka v kategorii Talent roku**. Spolupracoval též s divadlem Na zábradlí, letadlově autorský **Ubu se baví** (2010), či s Divadlem na Vinohradech - Tylova **Fidlovačka** (2010.)

Režiroval také několik mezinárodních projektů, např. českoněmecký **EXIT 89, 2008** či koncertní show s britskými The Tiger Lilies **Zde jsem člověkem! Here I am Human!** pro Divadlo Archa nebo několik českokanadských projektů zahrnujících účast indiánských herců.

Je členem jádra skupiny Vosto5, která dlouhodobě vnáší do českého divadla čistou improvizaci, slovní žongláž, perzifláž a mystifikaci, především na česká národní témata, naposledy v akrobaticko-bojově-pohybové inscenaci **Pérák. Na jméno nezáleží. Rozhodují činy** (2011). Pro dětské publikum vytvořil v roce 2013 ceněnou inscenaci **Poslední Trik Georgese Meliése** v Divadle DRAK a s domácím souborem Vosto5 pak českoněmeckou sondu **Dechovka**. Oboje získalo přední příčky v anketě Inscenace roku. Zabývá se též tanečním divadlem, např. site specific projekt se skupinou Vertedance **Naučená bezmocnost** a volné pokračování pro divadlo Ponec **Korekce** (2014). Se svým hereckým ročníkem připravil pro Disk minimalistickou emoční terapii **Regulace intimacy** (2014).

Příležitostně moderuje kulturní pořady v České televizi, objevil se v několika filmech.

*Director, author and an actor living and working mainly in Prague. In 2003 he graduated from the Directing alternative and puppet theatre program in Jan Schmid's atelier at the Academy of Performing Arts in Prague (DAMU). Not surprisingly in his theatrical artwork, he focuses on group improvisation as a method of conceiving unique original inscenations. His plays often balance between drama and alternative, even physical or art theatre. In the beginning he was engaged chiefly with Studio Ypsilon in Prague, where he conceived a number of thematically connected original pieces, together with generationally akin part of the group. The most publicly acclaimed plays included retro ride into the childhood **1203 aneb není mi smutno** (2002), followed by nonsuch play about theatre **Drama v kostce** (2005 – nominated for the Theatre newspaper award) and an experimental (in terms of time) **Kam vítr tam pláží** (2008 nominated for the Theatre Newspaper award in the Alternative theatre category), which brings windsurf on the scene. In 2008 he received the Alfred Radok award in the Talent of the year category. He collaborated with Na zábradlí theatre, which resulted in **Ubu se baví** (2010), or with Divadlo na Vinohradech where they interpreted Tyl's **Fidlovačka** (2010). He also directed several international projects including Czech-German coproduction **EXIT 89** (2008), concert show of British The Tiger Lilies **Zde jsem člověkem! Here I am Human!** for Archa theatre or few Czech-Canadian projects involving the participation of native American actors. He is a core member of the Vost5 group, which has for quite some time brought elements to the Czech scene such as pure improvisation, word juggling, persiflage and mystification of, above all, Czech national topics, recently in acrobatic-martial-arts-physical inscenation **Pérák. Na jméno nezáleží. Rozhodují činy** (2011). In the year 2013 he created acclaimed inscenation **Poslední Trik Georgese Meliése** in the DRAK theatre and Czech-German probe **Dechovka** with his domestic group Vosto5, both dedicated to children audience, and both ranked top positions in the enquiry Inscenation of the year. He is also engaged in dance theatre, e.g. site specific project with the Vertedance group **Naučená bezmocnost** and a freely based sequel for the Ponec theatre **Korekce** (2014). With his peers he conceived a minimalistic emotional therapy **Regulace intimacy** (2014) for the Disk theatre.*

Occasionally he can be seen presenting cultural programmes for Czech Television, and he also made appearance in few movies